

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Daniely Zemanové, soudců Zdeňka Kühna a Tomáše Rychlého v právní věci žalobců: **a) P. T. H.**, **b) P. T. T. T.**, zast. Mgr. Markem Sedlákem, advokátem se sídlem Příkop 834/8, Brno, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4, proti rozhodnutím žalované ze dne 9. 6. 2015, čj. MV-60637-5/SO-2015 a čj. MV-60627-5/SO-2015, v řízení o kasační stížnosti žalované proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 27. 4. 2017, čj. 22 A 68/2015-28,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Žalobci se domáhali zrušení rozhodnutí, kterými žalovaná zamítla pro opožděnost jejich odvolání proti rozhodnutím Ministerstva vnitra. Těmi ministerstvo zrušilo platnost povolení k trvalému pobytu žalobců podle § 77 odst. 1 písm. c) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, a stanovilo žalobcům lhůtu k vycestování z území České republiky. Žalovaná dospěla k závěru, že jsou odvolání žalobců opožděná. Žalobcům byla rozhodnutí o zrušení platnosti povolení k trvalému pobytu doručena na adresu hlášeného místa pobytu. Zde si žalobci rozhodnutí nepřevzali, ani následně je nevyzvedli, a proto došlo k doručení fikcí podle § 24 odst. 1 s. ř.

[2] Žalobci namítali, že jim rozhodnutí o zrušení platnosti povolení k trvalému pobytu nebyla řádně doručena, a správní orgán se měl primárně snažit doručit žalobcům jiným způsobem. Žalovaná zároveň dostatečně neobjasnila důvody, pro které považovala odvolání za opožděná a její rozhodnutí jsou proto v těchto částech nepřezkoumatelná. Žalobci dále poukazovali na skutečnost, že ke zrušení pobytu nemělo dojít, neboť nebyly splněny zákonné podmínky.

[3] Vzhledem k tomu, že žalobci jsou manželé, žaloby byly obsahově stejné a napadená rozhodnutí taktéž, spojil krajský soud obě žaloby ke společnému projednání; následně žalobám vyhověl, rozhodnutí žalované zrušil a věc jí vrátil k dalšímu řízení. Krajský soud dospěl k závěru, že rozhodnutí žalované jsou nepřezkoumatelná pro nedostatek důvodů. Žalobci v odvoláních předestřeli argumenty, proč k doručení fikcí nemohlo dojít, žalovaná se však jejich tvrzeními nijak nezabývala. Žalovaná ve vyjádření k žalobám v této souvislosti odkázala na str. 3 – 5 napadených rozhodnutí s tím, že zde se otázce naplnění podmínek pro doručení fikcí podrobně věnovala. Napadená rozhodnutí však strany 4 a 5 neobsahují a žalovaná v odůvodnění rozhodnutí pouze konstatovala, že k doručení rozhodnutí správního orgánu prvního stupně došlo dne 31. 7. 2014 fikcí. Takové odůvodnění je nedostatečné.

II. Shrnutí kasační stížnosti

[4] Žalovaná (dále jen „stěžovatelka“) napadla včas podanou kasační stížností rozsudek krajského soudu z důvodu podle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. a navrhla, aby NSS napadený rozsudek zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení. Stěžovatelka napadla celý rozsudek vyjma výroku I., kterým krajský soud řízení o žalobách spojil.

[5] Rozhodnutí správního orgánu prvního stupně bylo žalobcům vhozeno do schránky dne 4. 8. 2014. Vhozením do schránky byly naplněny požadavky vyplývající z rozsudku NSS ze dne 25. 8. 2011, čj. 7 As 53/2011-77. Žalobci v odvolání tvrdili, že se s obsahem rozhodnutí seznámili až dne 24. 9. 2014. To ovšem znamená, že se na hlášeném místě trvalého pobytu nezdržovali déle než 30 dní, aniž by tuto skutečnost správnímu orgánu nahlásili, čímž porušili svoji povinnost podle § 98 odst. 3 zákona o pobytu cizinců. Žalobci věděli, že je s nimi vedeno správní řízení a že jim mohou být doručovány zásadní dokumenty a rozhodnutí. Je proto nepochopitelné, proč by nenahlásili své aktuální místo pobytu. Nejen že to bylo v jejich zájmu, ale byla to i jejich zákonná povinnost. Doručení fikcí nastalo pouze z důvodu pasivity žalobců, nikoliv pochybením správního orgánu.

[6] I pokud by stěžovatelka akceptovala důvody žalobců jako objektivní, nemohla by je zohlednit, neboť je žalobci nijak neprokázali. Stěžovatelka postupovala v souladu s § 92 odst. 1 s. ř. K důvodům, proč nebylo žalobcům prominuto zmeškání lhůty k podání odvolání, a k naplnění podmínek pro doručení fikcí, se žalovaná navíc podrobně vyjádřila v rozhodnutích, kterými zamítla odvolání žalobců proti rozhodnutím ministerstva, jež žalobcům neprominulo zmeškání lhůty k podání odvolání.

[7] Žalobci se ke kasační stížnosti nevyjádřili.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

pokračování

[8] NSS nejprve ověřil, zda kasační stížnost splňuje formální náležitosti a shledal, že je podána včas (§ 106 odst. 2 s. ř. s.), osobou oprávněnou (§ 102 s. ř. s.), a zaměstnanec stěžovatelky splňuje podmínky podle § 105 odst. 2 s. ř. s. NSS proto následně přezkoumal napadený rozsudek v souladu s § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s. vázán rozsahem a důvody, které stěžovatelka uplatnila v kasační stížnosti; neshledal přitom vady, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

[9] Krajský soud zrušil rozhodnutí stěžovatelky pro nepřezkoumatelnost, neboť se stěžovatelka dostatečně nevypořádala s tvrzeními žalobců ohledně nesprávného způsobu doručení a nesplnění podmínek pro doručení fikcí. NSS s tímto posouzením souhlasí.

[10] Žalobci proti rozhodnutím o zrušení platnosti povolení k trvalému pobytu podali odvolání, ve kterých předložili argumenty pro jejich včasnost. Žalobci poukazovali mj. na skutečnost, že ministerstvu prokazatelně sdělili své plány podnikat na území města Josefov a ministerstvu byla vedle adresy místa pobytu (v obci S.) známa i další adresa v Josefově, na které se žalobci mohou zdržovat. Žalobci zároveň tvrdili, že nebyly splněny podmínky pro náhradní doručování vložením zásilky do schránky po uplynutí lhůty pro její vyzvednutí. K této argumentaci se ovšem stěžovatelka ve svém rozhodnutí nijak nevyjádřila a pouze stručně uvedla, že „*dospěla k závěru, že odvolání proti napadenému rozhodnutí bylo podáno opožděně*“. Takové odůvodnění opožděnosti odvolání je v situaci, kdy žalobci předložili argumenty o jejich včasnosti (bez ohledu na důvodnost této argumentace), zcela nedostatečné. Jak uvedl NSS např. v rozsudku ze dne 24. 6. 2010, čj. 6 As 66/2009-49, musí být z odůvodnění rozhodnutí správního orgánu vždy zřejmé, „*proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti předestírané účastníkem za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl, jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů a jaké úvahy jej vedly k uložení sankce v konkrétní výši*“ (shodně i Vrchní soud v Praze v rozsudku ze dne 26. 2. 1993, čj. 6 A 48/92-23, č. 27/1994 SJS; zvýraznění doplněno NSS). Těmto nárokům stěžovatelka nedostála.

[11] Nedostatečnost odůvodnění nemohl zhojit odkaz na rozhodnutí o zamítnutí odvolání žalobců proti rozhodnutím ministerstva, jež žalobcům neprominulo zmeškání lhůty k podání odvolání. Jedná se o odlišná rozhodnutí, která se sice týkají totožných účastníků, ale předmětem rozhodnutí není totožná otázka. Prominutí zmeškání lhůty (§ 41 s. ř.) a doručování (§ 19 a násl. s. ř.) jsou odlišnými instituty upravenými v jiných částech správního řádu. Správní orgán zkoumá na základě odlišných zákonných ustanovení jiné podmínky v případě rozhodnutí o žádosti o prominutí zmeškání lhůty (resp. rozhodnutí o odvolání proti tomuto rozhodnutí), než v případě posuzování včasnosti odvolání. Pokud ministerstvo v odůvodnění rozhodnutí, kterým neprominulo žalobcům zmeškání lhůty (resp. kterým stěžovatelka následně zamítla odvolání proti tomuto rozhodnutí), uvedlo argumenty týkající se způsobu a včasnosti doručení, učinilo tak nad rámec předmětu řízení a takový postup nemůže v žádném případě nahradit chybějící odůvodnění v nyní posuzovaném rozhodnutí stěžovatelky o odvolání žalobců proti rozhodnutí o zrušení

platnosti jejich povolení k trvalému pobytu. Tato námitka stěžovatelky proto není důvodná.

[12] Ostatní kasační námitky stěžovatelky nezpochybňují důvody, pro které krajský soud rozhodnutí stěžovatelky zrušil. Pro závěr o nepřezkoumatelnosti rozhodnutí stěžovatelky není podstatné, zda žalobci porušili svoji zákonnou povinnost hlásit změnu místa pobytu či nikoliv. Stejně tak je nepodstatná argumentace stěžovatelky, že žalobci věděli o správním řízení, které je s nimi vedeno, a měli proto očekávat doručení rozhodnutí. S důvodem, pro který krajský soud rozhodnutí stěžovatelky zrušil, se míjí i argumentace stěžovatelky, že žalobci nedostatečně prokázali svá tvrzení o vadném doručení. Všechny tyto otázky měla stěžovatelka řešit v rozhodnutích o odvolání a právě skutečnost, že tak neučinila, činí její rozhodnutí nepřezkoumatelnými. Toto pochybení nelze nyní napravovat v kasační stížnosti (srov. rozsudek NSS ze dne 19. 12. 2008, čj. 8 Afs 66/2008-71).

IV. Závěr a náklady řízení

[13] S ohledem na všechny shora uvedené skutečnosti dospěl NSS k závěru, že kasační stížnost není důvodná, a proto ji podle § 110 odst. 1 věty druhé s. ř. s. zamítl.

[14] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti NSS rozhodl podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. Stěžovatelka nebyla v řízení o kasační stížnosti úspěšná, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalobcům soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť jim v řízení žádné náklady nevznikly.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. května 2018

Daniela Zemanová
předsedkyně senátu